

Ilyos — O'n birinchi raqam

Birinchi Xato

Jeff Pippenger

2023-10-15

Qadimgi Isroilning boshida Horunning oltin buzoq bilan bog'liq isyoni, bashoratli ma'noda, Efrayimning shimoliy shohligidagi o'n qabilaning boshida Yeribomning isyoni bilan muvofiqlashadi. Bu muqaddas tarixlar 1863-yildagi Adventizm isyonining timsolidir.

Albatta, 1863-yilga oid boshqa guvohliklar ham bor, biroq Horun va shoh Yerovoam 1863-yil tarixining ustiga yotqizilgan guvohliklarni taqdim etadilar, va bu tarixlarning barchasi yuz qirq to'rt mingning harakatini — ya'ni protestant shoxni — Muqaddas Kitob bashoratidagi oltinchi shohlikning so'nggi kunlaridagina emas, balki sinov muddatining yopilishigacha bo'lgan butun davr davomida namoyon etadi. Bu tarixlar, shuningdek, oltinchi shohlikdagi Respublikachi shoxning parallel tarixiga ham murojaat qiladi.

Umuman olganda, Yettinchi kun Adventistlar jamoati dunyoning oxirida Xudoning qoldiq xalqi ekanligi haqidagi tushuncha imonlilar uchun nihoyatda qiyin haqiqatdir. Ana shu e'tiqod bizning birinchi xatomizdir. Laodikeya jamoati yakshanba qonuni inqirozi davrida bayroq sifatida ko'tariladigan xalqni ifodalaydi, degan fikrni tasdiqlovchi hech qanday Muqaddas Kitobiy dalil yo'q. Bizning birinchi xatomiz — aynan shu holatni to'g'ri deb biluvchi yolg'on asosni qabul qilishimizdir. Dunyoning oxiridagi bayroq shayton sinagogasi a'zolari tomonidan quvilganlardan tarkib topadi.

U xalqlar uchun bir bayroqni ko'taradi, Isroilning quvg'in qilinganlarini yig'adi va Yahudoning tarqalib ketganlarini yerning to'rt burchagidan jamlaydi. Ishayo 11:12.

Nishon bo'lishi kerak bo'lganlarni quvib chiqaradiganlar—Laodikeyadagi Adventistlardir.

Egamizning kalomidan titraydigan sizlar, Egamizning kalomini eshitinglar; Mening nomim tufayli sizlardan nafratlangan, sizlarni quvib chiqargan birodarlaringiz: "Egamiz ulug'lansin", dedilar; ammo U sizlarning shodligingiz uchun zohir bo'ladi, ular esa sharmanda bo'ladilar. Ishayo 66:5.

"Masihning nomi" tufayli bayroq bo'lganlar quvib chiqariladilar. Nafratni keltirib chiqaradigan nom — Alfa va Omegadir, chunki Alfa va Omega tamoyili Yettinchi kun adventistlari jamoati Muqaddas Kitob bashoratida kimni ifodalashini aniq belgilab beradi. O'nta bokira haqidagi masal Adventizmni ifodalaydi.

"Matto 25-bobdagi o'nta bokira haqidagi masal ham Adventist xalqining tajribasini tasvirlaydi." Buyuk kurash, 393.

Masal Adventizmning boshida bajo keltirildi va u oxirda yana aynan harfma-harf bajo keltiriladi.

“Menga ko‘pincha o‘nta bokira haqidagi masalga murojaat qilinadi; ulardan beshtasi dono, beshtasi esa nodon edi. Bu masal har bir tafsilotigacha bajarilgan va yana bajariladi, chunki u aynan shu zamon uchun alohida tatbiqqa ega bo‘lib, uchinchi farishtaning xabari singari, bajarilgan va zamonning oxirigacha hozirgi haqiqat bo‘lib qolaveradi.” Review and Herald, August 19, 1890.

Uyg‘onib, o‘zlarida moy yo‘qligini anglaydigan nodon bokiralar — Laodikiyaliklardir.

«Ahmoq bokira qizlar tomonidan ifodalangan Jamoatning holati, shuningdek, Laodikiya holati deb ham aytiladi». Review and Herald, August 19, 1890.

Dono qizlarning kurashi — shuningdek Filadelfiya jamoati sifatida ham ifodalangan — o‘zlarini yahudiy deb da’vo qiladigan, ammo aslida unday bo‘lmagan bir jamoat bilandir.

Mana, Men shayton ibodatxonasidagilardan — o‘zlarini yahudiy deb aytib, aslida unday bo‘lmagan, balki yolg‘on gapirayotganlardan — shunday qilurman: ular kelib, oyoqlaring oldida sajda qilurlar va Men seni sevganimni bilurlar. Vahiy 3:9.

Opa Uayt buyuk umidsizlikdan keyingi ilk nashridayoq ushbu oyatga murojaat qiladi.

“Siz avliyoning oyoqlari oldida sajda qiladiganlar (Vahiy 3:9) oxir-oqibat najot topadi, deb o‘ylaysiz. Bu yerda men siz bilan kelisha olmayman; chunki Xudo menga ko‘rsatdiki, bu toifa imonini e’tirof qilgan Adventistlar bo‘lib, ular imondan qaytib ketgan va ‘Xudoning O‘g‘lini o‘zlari uchun yana qayta xochga mixlaganlar va Uni oshkora sharmanda qilganlar.’ Va hali kelajakda bo‘lgan ‘vasvasa soati’da har bir kishining haqiqiy fe’l-atvorini namoyon qilish uchun, ular o‘zlarining abadulabad yo‘qolganlarini bilib oladilar; va ruhiy iztirob ostida ezilib, avliyoning oyoqlari oldida bosh egadilar.” Kichik Podaga So‘z, 12.

Ishayo kitobining beshinchi bobida keyinchalik Masih foydalangan uzumzor qo‘shig‘i ilk bor tilga olinadi.

Endi men o‘z suyuklim haqida, uning uzumzori to‘g‘risida, suyuklimga atalgan bir qo‘shiq aytaman. Mening suyuklimning serhosil tepalikda bir uzumzori bor edi: u uni o‘rab qo‘ydi, undagi toshlarni terib tashladi, unga eng sara tokni ekdi, o‘rtasida bir minora qurdi, unda sharob siqiladigan joy ham yasadi; so‘ng u uzum hosil berishini kutdi, ammo u yovvoyi uzum berdi. Endi esa, ey Quddus aholisi va Yahudo odamlari, iltimos, men bilan uzumzorim o‘rtasida hukm qilinglar. Uzumzorim uchun men qilmagan yana nima qilish mumkin edi? Nega men uning uzum hosil berishini kutganimda, u yovvoyi uzum berdi? Ishayo 5:1–4.

Masal, Eski Ahdda bo‘ladimi yoki Yangi Ahdda bo‘ladimi, Xudoning jamoatini ular yetishtirish uchun barpo etilgan hosilni keltirishdan bosh tortgani uchun Xudo tomonidan rad etilgan sifatida ko‘rsatadi. Ishayo beshinchi bobda, masalning xulosasida, uzumzorning jazosi bayon qilinadi, shu bilan birga xalqlar uchun bir bayroq ko‘tarilishi ham va’da qilinadi. Aniqki, uzumzor bayroq emas.

Shuning uchun Egamizning g‘azabi O‘z xalqiga qarshi alangalandi; U ularga qarshi qo‘lini cho‘zib, ularni urdi; tepaliklar titradi, ularning jasadlari ko‘chalar o‘rtasida yirtilib yotdi. Shunga qaramay, Uning g‘azabi qaytmadi, balki Uning qo‘li hamon cho‘zilgan. Va U olisdagi xalqlarga bir bayroq ko‘taradi, yerning chekkasidan ularga hushtak chaladi; va mana, ular

tezlik bilan, shiddat ila keladilar. Ishayo 5:25, 26.

Iso keyinroq bu qo'shiqni masal tariqasida kuylaganida, Uning xulosasi ham xuddi shunday qat'iy edi.

Yana bir masalni tinglanglar: bir uy egasi bor edi; u uzumzor barpo qildi, uning atrofiga to'siq tortdi, ichiga sharob siqish chuqurini qazdi, minora qurdi, so'ng uni bog'bonlarga ijaraga berib, uzoq yurtga ketdi. Hosil vaqti yaqinlashganda esa, hosilini olish uchun o'z xizmatkorlarini bog'bonlar oldiga yubordi. Lekin bog'bonlar uning xizmatkorlarini tutib, birini urdilar, boshqasini o'ldirdilar, yana boshqasini toshbo'ron qildilar. U yana birinchi safardagidan ham ko'proq boshqa xizmatkorlarni yubordi; ular esa ularga ham xuddi shunday qildilar. Nihoyat, hammadan keyin ularga o'z o'g'lini yuborib: "O'g'limni hurmat qiladilar", dedi. Ammo bog'bonlar o'g'lini ko'rib, o'zaro dedilar: "Bu merosxo'r; kelinglar, uni o'ldiraylik-da, uning merosini egallab olaylik". Shunday qilib, uni tutib, uzumzordan tashqariga chiqarib yubordilar va o'ldirdilar. Bas, uzumzorning egasi kelganida, o'sha bog'bonlarga nima qiladi? Ular Unga dedilar: "U o'sha yovuzlarni ayovsiz halok qiladi va uzumzorni hosilini o'z vaqtida beradigan boshqa bog'bonlarga ijaraga beradi". Iso ularga dedi: "Sizlar Muqaddas Yozuvlarda hech qachon o'qimaganmisizlar: 'Binokorlar rad etgan tosh burchakning bosh toshi bo'ldi; bu Rabbimizning ishidir va ko'zlarimizga ajablanarlidir'? Shuning uchun sizlarga aytaman: Xudoning Shohligi sizlardan olinib, uning hosilini keltiradigan bir xalqqa beriladi. Kim bu tosh ustiga yiqilsa, parcha-parcha bo'ladi; tosh kimning ustiga tushsa, uni kukun qilib yuboradi". Bosh ruhoniylar va farziylar Uning masallarini eshitganlarida, U ular haqida so'zlayotganini angladilar. Matto 21:33–45.

Laodiceya holatidagi Yettinchi kun adventistlari jamoati ko'tarilgan bayroq emas. Qadimgi Isroil orqali timsollangan oxirgi kunlardagi uzumzor Laodiceya holatidagi Yettinchi kun adventistlari jamoatidir, biroq bir xalq bo'ladiki, u birinchi mevalar sifatida tan olinadigan hosilni keltiradi; bir yuz qirq to'rt ming aynan shulardir.

Bular ayollar bilan bulg'anmaganlardir; chunki ular bokiralardir. Bular Qo'zi qayerga bormasin, Uning ortidan ergashadiganlardir. Bular odamlar orasidan qutqarib olinib, Xudo va Qo'zi uchun ilk hosil bo'lganlardir. Vahiy 14:4.

Yakuniy hosilni yig'ib olish uchun ular Uy Egasi tomonidan bayroq sifatida ishlatiladilar. Laodikiya davridagi Yettinchi kun Adventistlar jamoati Musoning "yetti zamon"iga oid poydevor toshini rad etgan uzumzordir. O'sha nuqtadan boshlab, bu tobora chuqurroq va chuqurroq zulmat sari izchil qulash bo'ldi. Bayroq "Yessayning ildizi" bo'ladi. Yessayning ildizi, ya'ni Dovud, Iso O'z tarixidagi bahs-talashchi yahudiylarga taqdim etgan eng so'nggi haqiqatni ifodalaydi. Bu Alpha va Omega tamoyilining ramzidir; qadimgi hamda zamonaviy Isroilning sadoqatsiz bog'bonlari esa buni tushunishni rad etadilar.

Va o'sha kunda Yessayning bir ildizi bo'lur, u xalqlar uchun bayroq bo'lib turur; unga butparast xalqlar murojaat qilurlar; va uning oromgohi ulug'vor bo'lur. Ishayo 11:10.

Opa Uayt va Jeyms Uayt 1856-yilga kelib harakat Laodikiyaga aylanganini aniq ko'rsatadilar; demak, u qachon bu harakat laodikiyaliklarga berilgan xabarni qabul qilganini aytadi? Hech

qachon aytmagan. Bizning birinchi xatomiz — Yettinchi kun Adventistlari jamoati tarix davomida g'olib jamoat bo'lib kelgan, degan da'voni qabul qilishimizdir. Holbuki, buning mutlaqo aksi to'g'ridir. Agar biz o'sha birinchi xato asosni qabul qilsak, unday bo'lsa, buning aksini o'rgatuvchi bashoratli haqiqatlarga ko'zlarimiz yumiladi. Masalan, Opa Uayt qadimgi so'zma-so'z Isroilning tarixi zamonaviy ruhiy Isroilning tajribasi va tarixini tasvirlashini qayta-qayta ko'rsatadi. U qadimgi Isroilni zamonaviy Isroil uchun namuna sifatida tilga olganida, ko'pincha ayni paytda havoriy Pavlusning shu haqiqat haqidagi klassik bayonotini ham keltiradi.

Endi bu narsalarning hammasi ularga ibrat bo'lishi uchun yuz berdi; va ular bizning tanbehimiz uchun yozilgandir, biz esa zamonlarning oxiri yetib kelgan kishilarmiz. 1 Korinfliklarga 10:11.

Havoriy Pavlus o'n birinchi oyatda avvalgi o'n oyatni xulosa qilmoqda.

Bundan tashqari, ey birodarlar, shuni bilmay qolishingizni istamayman: ota-bobolarimizning hammasi bulut ostida edilar va hammasi dengizdan o'tdilar; hammasi bulutda ham, dengizda ham Musoga cho'mdirildilar; hammasi bir xil ruhiy taomdan yedilar; hammasi bir xil ruhiy ichimlikdan ichdilar; chunki ular o'zlariga ergashib yurgan ruhiy Qoyadan ichar edilar, o'sha Qoya esa Masih edi. Ammo ulardan ko'plaridan Xudo mamnun bo'lmadi, chunki ular sahroda halok bo'ldilar. Endi bu narsalar biz uchun ibrat bo'ldi, toki ular yovuz narsalarni havas qilganlaridek, biz ham yovuz narsalarni havas qilmaylik. Ularning ba'zilar kabi butparast bo'lmanglar; yozilganidek: "Xalq o'tirib, yeb-ichdi va o'ynagani turdi". Shuningdek, ularning ba'zilar zino qilganidek, biz ham zino qilmaylik; va bir kunda ulardan yigirma uch ming kishi halok bo'ldi. Shuningdek, ularning ba'zilar sinaganidek, biz ham Masihni sinamaylik; va ular ilonlar tomonidan halok qilindilar. Shuningdek, ularning ba'zilar noliganidek, sizlar ham nolimanglar; va ular halok qiluvchi tomonidan yo'q qilindilar. 1 Korinfliklarga 10:1–10.

Pavlus ham, Opa Uayt ham qadimgi Isroilni g'olib va solih xalqning namunasi sifatida keltirmaydi. Aksincha. Pavlus dastlabki o'n oyatni o'n birinchi oyatda xulosa qiladi, so'ng keyingi oyatda qadimgi Isroil tarixi ko'ra oladiganlarga yetkazishi lozim bo'lgan saboqni bayon etadi.

Shunday ekan, o'zini mahkam turibman, deb o'ylagan kishi yiqilib tushmasligi uchun ehtiyot bo'lsin. 1 Korinfliklarga 10:12.

Qadimgi Isroil Xudo tomonidan chaqirilgan, Xudo tomonidan boshqarilgan, Xudoning bashoratlarini bajo keltirgan, shu bilan birga har qadamda Xudoga qarshi isyon qilgan va oxir-oqibat osmonu yerning Yaratguvchisini xochga mixlagan xalqning namunasini beradi! Adventistlar qadimgi Isroil haqidagi bu haqiqatlarni tan olishda hech qanday qiyinchilik ko'rmaydilar, biroq kamdan-kam hollarda ular mo'ljallangan ogohlantirishning o'zlarining Laodikiya ko'rligini yorib o'tishiga yo'l qo'yadilar. Ular Opa Uayt jamoatni Xudoning ko'z qorachig'i deb ta'riflagan parchalarni keltirishlari mumkin, va shunday hamdir, biroq Xudoning O'z xalqiga bo'lgan sevgisi ularning haqiqiy ahvoli ustiga parda tashlamaydi. U sevganlarni fosh qiladi va tarbiyalaydi. Xudoning jamoati qanchalik Xudoning ko'z qorachig'i bo'lmasin, Iso O'zining o'sha qorachiq bilan, O'z qorachig'i bilan munosabatini juda ravshan tarzda xulosa qilib bergan.

Ey Quddus, Quddus, payg'ambarlarni o'ldiradigan va senga yuborilganlarni toshbo'ron qiladigan shahar! Tovuq o'z jo'jalarini qanotlari ostiga qanday yig'sa, Men ham necha bor sening farzandlaringni bir joyga to'plamoqchi bo'ldim, ammo siz istamadingiz! Mana, uyingiz sizga vayrona holda qoldiriladi; va sizlarga chinini aytaman: "Egamiz nomi bilan kelayotgan muborakdir", deyidigan vaqt kelmaguncha, Meni ko'rmaysiz. Luqo 13:34, 35.

Savollar shunday qo'yilishi lozim: "Iso haqiqatan ham oxirni boshlanish bilan tasvirlaydimi? Qadimgi Isroil rostdan ham zamonaviy Isroilni tasvirlaydimi?" Qadimgi Isroilning butun tarixi davomida muammosi shunda ediki, ular o'z nasl-nasablarini Xudoning xalqi ekanliklarining isboti deb bildilar va shu sababli o'zlarini Xudoning xalqidan boshqa narsa bo'lishlari mumkin emas, deb hisobladilar. Shuning uchun ham Yereymiyo davrida ular o'zlarini Egamizning ma'badi deb e'tirof etgan edilar.

Egamiz tomonidan Yereymiyo kelgan kalom shunday edi: Egamiz uyining darvozasi oldida turib, u yerda ushbu kalomni e'lon qil va ayt: Ey Yahudo ahli, Egamizga sajda qilish uchun bu darvozalar orqali kirayotganlarning barchasi, Egamizning kalomini eshiting. Isroil Xudosi, Sarvari Olam bo'lgan Egamiz shunday demoqda: Yo'llaringizni va amallaringizni tuzatinglar, shunda Men sizlarni bu joyda istiqomat qildiraman. Yolg'on so'zlarga ishonmanglar, ya'ni: "Egamizning ma'badi, Egamizning ma'badi, Egamizning ma'badi mana shudir", deb aytmanglar. Yereymiyo 7:1–4.

Ayni shu adashuv Yahyo cho'mdiruvchi tomonidan ham ta'kidlangan edi.

Va ular gunohlarini e'tirof etgan holda, uning tomonidan Iordanda suvga cho'mdirilardilar. Ammo u ko'plab farziylar va sadduqiylarning suvga cho'mdirilishiga kelayotganini ko'rib, ularga dedi: "Ey ilonlar zoti, kelajak g'azabdan qochishga sizni kim ogohlantirdi? Shunday ekan, tavgaga munosib mevalar keltiringlar. Va ichingizda: «Bizning otamiz Ibrohimdir», deb aytishni o'ylamanglar. Chunki sizlarga aytamanki, Xudo mana shu toshlardan ham Ibrohimga farzandlar tiklashga qodirdir. Endi esa bolta ham daraxtlarning ildiziga qo'yilgan; shuning uchun yaxshi meva keltirmaydigan har bir daraxt kesilib, olovga tashlanadi." Matto 3:6–10.

Adventizm ichidagi, "Egamizning ma'badi — bizmiz", degan ibora hamda biz Ibrohimning ruhiy "zurriyoti" ekanimiz haqidagi ayni o'sha noto'g'ri tushuncha Laodiceyaning ko'rligining asosiy namoyonidir.

"Xudo O'z xalqiga O'zining solihlik qonunlariga itoat etish uchun ular qanday bo'lishlari va nimalarni qilishlari kerakligini aytish uchun elchilar yuboradi; agar inson ularga amal qilsa, u ular orqali yashaydi ham. Ular Xudoni eng oliy darajada sevishlari, Uning oldida boshqa xudolarga ega bo'lmasliklari kerak; va ular o'z yaqinlarini o'zlarini sevgandek sevib, o'zlariga qanday muomala qilinishini istasalar, unga ham shunday muomala qilishlari kerak.

"Xudoning muqaddas qonunidagi biror nuqta ham yengil yoki hurmatsiz tarzda qaralmasligi kerak. "Egamiz shunday deydi" degan amrni buzadiganlar zulmat shahzodasining bayrog'i ostida turib, o'z Yaratuvchisi va Najotkoriga qarshi isyondadirlar. Ular itoatkorlarga berilgan va'dalarni o'zlariga da'vo qilib: Egamizning ma'badi, Egamizning ma'badi bizmiz, deyдилar, holbuki ular Xudoning fe'l-atvorini noto'g'ri namoyon etish orqali, U ularga qilmaslikni

buyurgan aynan o'sha ishlarni qilish orqali Uni tahqirlaydilar. Ular Xudo bermagan bir mezonni o'rnatadilar. Ularning namunasi chalg'ituvchidir, ta'siri esa buzuvchidir. Ular dunyoda nur emaslar, chunki ular solihlik tamoyillariga amal qilmaydilar.”

“Insonga Xudoga nisbatan U yuborgan nurni mensimaslikdan ham ortiqroq xiyonat ko'rsata olmaydi. Bunday qiluvchilar johillarni yo'ldan ozdiradilar, chunki ular soxta yo'l ko'rsatkichlarini o'rnatadilar. Ular pok tamoyillarni muttasil ravishda buzib ko'rsatadilar....”

“Muqaddas Yozuv so'zlarida yahudiy xalqining boshiga nega vayronagarchilik kelgani bizga ravshan aytilgan. Ularga buyuk nur, mo'l-ko'l barakalar va ajoyib ravnaq ato etilgan edi. Ammo ular o'zlariga ishonib topshirilgan narsaga sodiq qolmadilar. Ular Rabbiyning uzumzoriga sadoqat bilan g'amxo'rlik qilmadilar va Uning hosilidan Unga taqdim etmadilar. Ular go'yo Xudo yo'qdek ish tutdilar, shu bois falokat ularning boshiga keldi.” Manuscript Releases, 14-jild, 343–345.

Isroil o'z tarixining boshida Xudo tomonidan tanlangan bo'lgani uchun, ular har doim Uning tanlangan xalqi bo'lib qoladi, deb ishongan edi. Bundan ham yomoni, ular Uning tanlangan xalqi bo'lganlari sababli, Unga izzat-hurmat ko'rsatishdan bosh tortgan bo'lsalar-da, U ularni ulug'laydi, deb ham ishongan edilar. Payg'ambarlik nuqtai nazaridan, ular to ajralish sodir bo'lguniga qadar Uning tanlangan xalqi edilar, biroq ular hech qachon Xudo ularning bo'lishini istagan xalq bo'lmaganlar. Tanlangan xalqning solihligi ularning o'zlarini kim deb o'ylashlari bilan belgilanmaydi. Qadimgi Isroil Yettinchi kun Adventistlar jamoatining asosiy timsolidir, ammo ular dunyoning oxirida bir yuz qirq to'rt mingni ifodalaydi, degan yolg'on asos qabul qilinganda, Laodikiyaning ko'rliigi namoyon bo'ladi, xuddi qadimgi Isroilniki kabi. Adventizm, buning aksini ko'rsatuvchi aniq dalillarga qaramay, o'zini dunyoning oxiridagi Xudoning qoldiq xalqi deb ishonadi va ta'lim beradi.

Sinov muddati nihoyasiga qanchalik yaqinlashsak, Laodikiya xalqiga yo'llanadigan xabar shunchalik jiddiy va to'g'ri bo'lib borishi kerak. Agar o'sha soxta asos haqiqat uchun chetga surib qo'yilmasa, unda Horun, Yeribom va 1863 yil misollari an'ana hamda urf-odat libosi ostida yashirilgan bo'ladi. Sinov muddati nihoyasiga shu qadar yaqinlashib qoldiki, endi o'sha libos ostiga bundan buyon yashirilib bo'lmaydi.

Hukm shuki, nur dunyoga keldi, ammo insonlar o'z amallari yovuz bo'lgani uchun nurni emas, zulmatni sevdilar. Chunki yomonlik qiladigan har bir kishi nurdan nafratlanadi va amallari fosh bo'lib qolmasin deb nur oldiga kelmaydi. Yuhanno 3:19, 20.

Adventizmning murtadliklari tarixi Xudoning bashoratli Kalomida kuzatib borilgan. Bu bashoratli bir haqiqatdir. Buning birinchi dalili qadimgi Isroildir. Qadimgi Isroil — davomli va tobora kuchayib boruvchi murtadlik tarixi, biroq Muqaddas Kitob va Bashorat Ruhi qadimgi Isroil zamonaviy Isroilning timsoli ekanini ta'lim beradi. Bu qanchalik qayg'uli bo'lmasin, ayni hozirgi vaqtda bu haqiqatni anglash hech qachon bunchalik muhim bo'lmagan. Iso Masihning Vahiyi bilan ochib berilayotgan narsa shuki, Protestant shoxi sifatidagi Adventizmning tarixi Respublikachi shoxining tarixi bilan parallel ravishda boradi. Har ikki shox bir-biri uchun ikkinchi guvohlikni taqdim etadi, va guvohlardan birini to'g'ri ko'rishdan bosh tortish, ayni paytda boshqa guvohning

ham tanib olinishiga to'sqinlik qiladi.

Horun, Yerovo'om va 1863-yilning nasab chiziqlari zamonaviy ruhiy Isroilning boshlanishini ko'rsatadi va shu orqali ular Respublikachi shoxning boshlanishini ham belgilaydi. Uchinchi farishtaning xabari maxluqning tamg'asini qabul qilishdan ogohlantiruvchi xabardir. Avval yakshanba qonunini qabul qiladigan, so'ngra esa butun dunyoni ham xuddi shunday qilishga majbur etadigan davlat — Amerika Qo'shma Shtatlaridir.

“Chet elatlar Amerika Qo'shma Shtatlari misoliga ergashadilar. U yetakchilik qilsa-da, xuddi o'sha inqiroz dunyoning barcha qismlaridagi xalqimiz boshiga ham keladi.” Testimonies, 6-jild, 395.

Yakshanba qonuni inqirozi bilan bog'liq bashoratli haqiqatlarni Qo'shma Shtatlarning faoliyatidan ajratib bo'lmaydi. Vahiy kitobining o'n uchinchi bobidagi yer hayvoni Muqaddas Kitob bashoratining oltinchi shohligidir; u Ishayo yigirma uchga ko'ra yetmish bashoratli yil hukmronlik qiladi. Ikki shoxga ega bo'lgan aynan o'sha yer hayvonidir. O'sha ikki shox o'rtasidagi munosabat bilan bog'liq haqiqatlar hozir muhrdan ochilmoqda, biroq faqat Iso Masih Vahiydagi O'z vahiyini bir narsaning boshlanishidan boshqa bir narsaning oxirini tasvirlash uchun foydalangan holda ochib berishini tushunishni tanlaydiganlarga.

Amerika Qo'shma Shtatlari 1798-yilda Muqaddas Kitob bashoratining oltinchi shohligi sifatida boshlandi, va keyingi oltmish besh yil davomida tarix bo'ylab birga o'tadigan ikki shox tanib olinishi mumkin bo'lgan bir manzaraga joylashtirildi, biroq buni faqat ko'rishga tayyor bo'lganlarga anglay oladi. Ishayo kitobining yettinchi bobida bayon etilgan oltmish besh yil miloddan avvalgi 742-yilda boshlanib, miloddan avvalgi 677-yilda tugagan. 1798-yildan 1863-yilgacha o'sha yillar takrorlandi. Bu oltmish besh yil har ikkala shoxdagi inqiroz jarayonini ko'rsatib beradi.

1863 yilga kelib, Ishayo yigirma uchdagi bashoratli “bir podshohning kunlari”ning boshlang'ich davri yakuniga yetdi va shu orqali “bir podshohning kunlari”ning yakuniy davriga oid bashoratli belgi-nishonlarni o'rnatdi. Ishayo yigirma uchdagi ramziy yetmishning nihoyasi dastlabki oltmish besh yil orqali tasvirlanadi. 1863 yildan 1989 yildagi oxirzamon vaqtigacha bo'lgan davr Millerchilar harakatidan boshlangan va bir yuz qirq to'rt minglik harakatida yakun topadigan Laodikiyadagi Adventist jamoatining davridir. Oxiridagi davrni tushunish uchun, boshidagi davrni tushunmog'imiz kerak. Adventizm buni qila olmaydi, chunki uning boshlanishi Musoning qasamini rad etishi bilan belgilangandir; aynan shu qasam Adventizmning va Amerika Qo'shma Shtatlarining boshlanishi hamda nihoyasini ifodalovchi o'sha oltmish besh yilni aniqlab beradi.

Shu sababli — va bu nihoyatda muhim bir sababdir — ushbu maqola hozir Yahudo qabilasining Arsloni tomonidan muhrdan ochilayotgan bir bashoratli haqiqatni qaror toptirishga urindi. Bu haqiqat shundan iboratki, agar siz Yettinchi kun adventistlari jamoati har doim Laodikiya holatida bo'lganini tan olishni istamasangiz, unda mantiqan Adventizm tarixini to'g'ri taqsimlay olmaysiz; Adventizm tarixini to'g'ri taqsimlamasdan esa Respublikanizm shoxini to'g'ri aniqlashga qodir emassiz.

Chunki ular Rabbimiz va Najotkorimiz Iso Masihni tanish orqali dunyoning iflosliklaridan qochib qutulganlaridan keyin, yana ularga chirmashib qolib, magʻlub boʻlsalar, ular uchun oxirgi holat boshidagidan ham battarroqdir. Chunki ular uchun solihlik yoʻlini bilmaganlari, uni bilib olganlaridan keyin esa oʻzlariga topshirilgan muqaddas amrdan yuz oʻgirishlaridan koʻra yaxshiroq boʻlar edi. Ammo ularga haqiqiy maqolga muvofiq shunday boʻldi: It oʻz qusganiga yana qaytdi; va yuvilgan choʻchqa esa loyda agʻanashga qaytdi. 2 Butrus 2:20–22.